

De Grote Illusie

Deze idee die de ganse meesterlijke film van Jean Renoir doordeesemde en uiteindelijk in een dramatisch slot haar beslag kreeg begint hoe langer hoe meer door te wegen op de Belgische politiek in het algemeen, en de gedragingen en uitlatingen van de Nv-A in het bijzonder. Zoals we reeds eerder vaststelden is men op alle fronten begonnen de tactiek van de kunstmatige verduistering van de politieke en sociaaleconomische situatie, met medehulp van de diverse media toe te passen en door het slaken van wilde zegekreten en leugens de positie van de gevestigde machten en trado's trachten te versterken en bestendigen.

De jongste maanden worden we immers geconfronteerd met diverse zegebulletins afkomstig van de regering Di Rupo in het vlak van de staatshervorming, het zogezegd eengemaakt statuut van arbeiders en bedienden, de overheidsbegroting, de heropleving van de conjunctuur en de "goede regeling van de troonswissel". Met al deze elementen en nog andere van schijnbaar dynamisme van de regering poogt men een ganse campagne op touw te zetten die de goed nieuws show boven de vakantie zou uittillen om later met medewerking van het hof, de koninklijke intredes en Kompany met zijn rode duivels, dit volgens hun momentum van genade tot in 2014 door te trekken en er een vervolg aan te breien.

Dat de sociaal-economische toestand ver van gunstig is en zeker niet de verdienste van de regering vergeet men er bij te zeggen. In feite gaat het hier slechts om een tijdelijke opflakking die op elk ogenblik kan gedwardsboomd worden door de problemen in verband met de euro en de terugbetalingscapaciteit van een aantal zuiderse landen. Bovendien hangt de schaduw van de buitensporige geldschepping door de FED, de ECB en de Bank of Japan en de verzwakte Chinese conjunctuur als een molensteen om de hals van de

westerse economieën. Alleen de waarborgen van schulden door andere schulden vermogen het nog verzwakte banksystemen de kop boven het water te houden. In feite bestendigt zich de fundamentele crisis die sinds het begin van de jaren 70 optrad zich steeds dieper en verder.

De prognose van al deze feiten noopt het ons bijgevolg voorop dat te stellen dat deze zegebulletins op zand berusten en zonder twijfel door de realiteit weerlegd zullen worden. Nochtans neemt de twijfel bij de herauten van het regime ondanks alle officieel en opgeklopt optimisme toe en doen ze thans op een verdoken manier om de publieke opinie te beïnvloeden een beroep op opiniepeilingen georganiseerd door een aantal slaafse kranten zoals o.m. De Morgen en Le Soir die de populariteit van de regering alsook de nieuwe koning bij de bevolking moeten aantonen. De manier waarop deze politieke ommezwaai georganiseerd en voorgesteld wordt ligt er echter vingerdik op en grenst aan het schandalige.

Het bereikte resultaat liegt er echter niet om. De Nv-A die dit offensief en een nederlaag waarschijnlijk verwachtte draaide bij en liet haar confederalisme vallen ten voordele van een bereidheid om in de federale regering te stappen met de verklaring dat dit confederalisme wel uit haar te voeren economische politiek zou volgen. Daarbij vergeet deze partij dat ze vroeger het tegendeel verdedigde met de bewering dat de grotere zelfstandigheid van Vlaanderen moest leiden tot de oplossing van de economische problemen waarmee we af te rekenen hadden. Bovendien komt ze op hetzelfde ogenblik aandraven met de vaststelling dat Vlaanderen 4,6 miljard euro verliest door de jongste staatshervorming. Van inconsequentie gesproken !

Het besluit dat hieruit kan getrokken worden is de totale onbetrouwbaarheid van deze partij voor alle Vlaamse belangen en zeker nu we de rol kennen van Siegfried Bracke in dit ganse gebeuren die gaat trachten met een ronde door Vlaanderen een doorbraak voor zijn partij op deze basis te verwezenlijken.

Ons lijkt dit allemaal te wijzen op grootscheeps kiezersbedrog door hun keuze voor het Belgische Staatsraison om deel te gaan uitmaken van het establishment wat altijd de verdoken bedoeling van de Nv-A was. Eens te meer wordt het duidelijk dat 2014 geen omwenteling voor Vlaanderen zal bewerkstelligen en dat de Vlaamse kiezer eerder een verdiende nederlaag dient toe te brengen aan de raddraaierij van Dewever en Bracke door ondubbelzinnig zijn stem toe te kennen aan de rechtlijnige schildwachten van Vlaanderen.

De Grote Illusie zal bijgevolg voor later zijn!